

KIDZ who DNT A.G.R.E.E. 2.0

*toneelstuk door Simon Bellens,
geschonken voor regie aan
Marieke Schraepen & Nelis Jaspers*

Dramatis personae

In het atelier

JOHANNNES 'WANNES' VANSAAR: middelmatige, onbetekenende jongeman

AURELIE ACHTERGELATEN: vriendin van Wannes

The Triangle

RAYMOND BRAINE: vriend van Wannes, oude buurjongen

LOESIE DE CLERCK: vriendin van Braine en Zebra

CONNOR 'ZEBRA' O'BRIEN: vriend van Braine en Loesie

Nevenpersonage's in het huis met de kaneelboom

DELPHINE THIELEMANS: vriendin van Braine

In Tsikuni

OUDE MAN: mystieke ontmoeting

GIDS: in slavenhuis

MAÎTRESSE: minnares van Pierre Braine

AZARO: bastaardzoon van Pierre Braine, halfbroer van Raymond

Voor Petertje,

“I remember you was conflicted.”
- Kendrick Lamar, To Pimp A Butterfly

VOL. I

ARRIVAL IN TSIKUNI

DOEK

1.1 They're Coming for Me

Donkergeel licht. De onbetekenende Johannes Vansaar geknield op de grond, muzikspeler en schroevendraaier in handen. Haalt muzikspeler uiteen.

WANNES

Ik heb een aantal bijzondere mensen ontmoet. Knapper, gevatter, intelligenter dan ik. Zij die gezien hebben wat niemand heeft gezien – de dwarsdoorsnede van het leven. Sommigen begreep ik niet, of had ik lief. Van anderen leerde ik dat dat bijna hetzelfde betekent.

Enters Raymond Braine. Hij heeft een leren aktetas vast.

WANNES

Ik ben er zo.

BRAINE

Daar twijfel ik niet aan, jongeman.

WANNES

Wat dragen de mensen?

BRAINE

Braine kijkt uit het raam.

De mensen dragen jassen. Een vrouw vergat haar regenscherm. Ze rent op hoge naaldhakken en houdt een rol touw boven haar hoofd.

Braine lacht.

BRAINE

Vergeet je zwembroek niet.

WANNES

Is er een zwembad?

BRAINE

Een zwembijver, Wannes. Het kan erg warm worden, en erg koud eveneens. Er is ook een sauna, maar het is de gewoonte van het huis om de slang bij de appeltjes te laten, zeg ik altijd.

Wannes met koffer.

BRAINE

Laat mij je koffer dragen.

Exit Wannes en Braine.

1.2. Car Broke Down/Old Man Talking

Enters Zebra. Roze vest, nagellak op rechterpink. Haalt kaneelstokje uit binnenzak.

ZEBRA

Jezus fokking Christus. Ik moet nu een fokking cock, of at least een sigaret.

Enters Loesie. Ontspannen. Masseert haar slapen, tikkend.

LOESIE

Je overdrijft.

ZEBRA

I hate it als clichés bevestigd worden. Gij zijt for real a woman who can't drive, of wa?

LOESIE

Eén schrammetje, lieve Zebra.

ZEBRA

In dit apenland is one tree geplant en gij crasht ertegenaan. Is 't plezant, gegen die wand?

LOESIE

Eén schrammetje, Zebra!

ZEBRA

Bij gebrek aan cock. Donne-moi une cigarette.

LOESIE

Jij rookt al jaren niet meer.

ZEBRA

The taste of tabak in de bakkes van de gast waarmee ge kust, jakkes! Darkrooms have thought me better, ik ben enlightened nu.

LOESIE

En ik ben het cliché? Jij bent hier de karikatuur. Mr. Gay. Big Gay Zebra...

ZEBRA

Ik ben zo gay als badolie en gekoelde rosé. Als Keith Haring en Freddie Mercury side by side in een bloemenwinkel in fokking. I sell fruit verkopen for peso's. Als ik naar Champions League kijk, trek ik mij af op de billen van de linksback.

Enters Braine, samen met Delphine, verlegen.

BRAINE

Het leek erger dan het is, het is niet meer een schrammetje.

LOESIE

Wat een huilebalkjes zijn mannen tegenwoordig.

ZEBRA

Loe-sie. Fear of my life. Fire of my sjokkedeizen.

LOESIE

Je overdrijft.

Loesie kust Zebra op de wang. Zebra moet plassen. Spreidt zijn benen tegen achterkant podium.

Enters oude man. Maatpak en vuile sneakers. Korte stok in hand. Rechteroog hoger dan linkeroog. Zware bengelende oorbel. Ademt ontzettend traag.

OUDE MAN

You in trouble?

LOESIE

Absolutely not.

ZEBRA (*Plassend, hij gebaart achter zijn rug met zijn vingers.*)

Zo close to death!

LOESIE

Eén klein schrammetje.

OUDE MAN

Welcome in Tsikuni. First time?

BRAINE

Thank you very much, sir. We have been here before. My father had a house in Tsikuni.

Zebra, gedaan met plassen, wil Loesie aanwijzingen geven om een foto te nemen. Loesie geeft te kennen dat ze dat niet wil.

OUDE MAN

Who was your father?

BRAINE

Pierre Braine. The house is far away from here.

OUDE MAN

Yes, mister Pi. I know him. He died. The house with the cinnamon-tree. He was good man.

BRAINE

You know my father? It was his house, but he left it to me on his deathbed.

DELPHINE

Wat is een 'cinnamon-tree'?

OUDE MAN

Houdt stok op.

You are good son. Respectful. God bless you. I see you and I know God is near. He is with you.

Exit oude man, Braine, Zebra, Loesie en Delphine.

1.3. Before the Break (interlude)

Enters Wannes. In atelier. Aurélie komt binnengestormd. Ze hangt haar jas aan Wannes' installatie, die Wannes meteen geïrriteerd weghaalt.

AURELIE

Schatje, ik heb een paar mogelijkheden afgedrukt van het internet. Ik heb natuurlijk gelet op de prijs, maar ik heb voor jou ook rekening gehouden met de lichtinval, zodat je goed kan werken in je atelier.

WANNES

Ik heb hier nu geen tijd voor.

AURELIE

Ik kan niet voor jou beslissen, schatje.

WANNES

Dat weet ik.

AURELIE

Is er iets?

WANNES

Het is een slecht moment.

AURELIE

Wat denk je?

WANNES

Ik ben bezig.

AURELIE

Deze zijn ze nog aan het bouwen. Het is op het Nieuw-Zuid, dat is goed voor jou, want dan zit je dicht bij...

WANNES

Aurélie, alsjeblieft, ik zal dat zelf wel bekijken.

Aurélie reageert onwaarschijnlijk lief. Neemt hem in haar handen.

AURELIE

Wannes, liefje, wat scheelt er? Wat is er aan de hand? Als je ergens over wil praten, doe het dan.

WANNES

Ik wil nergens over praten, ik wil gewoon weer aan het werk.

AURELIE

Wil je me weg? Heb ik iets fout gedaan? Iets gezegd, iets niet gezegd?

WANNES

Laat me. Het is al goed. Ik bel vanavond wel.

Exit Aurélie.

1.4. Dining Dance/Killing the Beast/Rap Battle

WANNES

Werkend aan installatie.

Delphine zei bijna niets. Ze bleef uren in haar kamer om zich te douchen, te schminken, jurkjes te passen... Braine had de anderen duidelijk verteld dat ik een erg goede vriend was. Loesie deed er alles aan om me bij de groep te betrekken. En Zebra was... Zebra.

Dining Dance: Loesie, Zebra en Braine komen op. In hun handen dragen ze kookmateriaal, voedsel en voorwerpen die als tafel en stoelen kunnen dienen. Dansend assembleren ze de maaltijd en de eetruimte. Wannes staat aan de kant. (Muziek: Young Fathers – Feasting.)

BRAINE (*Heft het glas.*)

Op tijd en vriendschap.

LOESIE

En wolken.

ZEBRA (*Tegen Wannes.*)

Loesie loves clouds. Ze gelooft...

BRAINE

Dat mooie wolken geschenken zijn voor ongelukkige zielen.

LOESIE

Ongelukkige zielen staren uit ramen. Ze kijken naar de hemel. Een mooie wolk is een geschenk.

BRAINE

Delphine zag laatst een olifant in een wolk.

LOESIE

Wolken zijn wolken, ze beelden niets uit. Laat de wolken wolken zijn. Ze zijn zichzelf volmaakt.

BRAINE

Ze is een schat, Delphine, maar ze lijkt in niets op jou.

LOESIE

De enige die lijkt op mij ben jij.

Enters Delphine, helemaal opgemaakt binnen. Kust Braine op de mond.

DELPHINE

Oh, zoet, ik lust helemaal geen tomaten. Zeker in landen als dit. Ik heb al zo'n gevoelige maag.

BRAINE

Probeer het maar, Fientje. Loesie heeft lekker gekookt. Dat is wel zo beleefd. Ik zal een kleine portie opscheppen. Ik zie je graag

DELPHINE (*Delphine fluistert tegen Braine.*)

Als ik krampen heb, is het jouw schuld. Dan komt er niets van deze vakantie.

WANNES

Braine heeft mij vertelt dat je binnenkort exposeert, Loesie.

LOESIE

Ik wil er deze vakantie niet aan denken. Deze maand alsjeblieft geen literatuur, kunst, of filosofie. Kunnen we hier en nu al dat intellectualisme meteen bezweren? Dat zou het mooiste zijn.

BRAINE

Zoals Sartre zou zeggen...

LOESIE

Godbetert Sartre dan nog! Ik ben het zo moe allemaal. Elke dag van 's morgens tot 's avonds voor dat doek. Al die briljante geesten aan mijn hoofd. Alleen maar mensen ontmoeten die alle uitvoeringen van Arvo Pärt hebben bestudeerd, elke komma van E.E. Cummings hebben gelezen, elk detail op elk doek van Van Doesburg uit het hoofd kennen... Het maakt mij helemaal gek. Ik moet het tijdens de vakantie van me af kunnen zetten.

ZEBRA

Loesie heeft gelijk! A shot in The Name of the Rose and Eco dead. Eco wie? Ecce homo, daar! De natuurlijke mens, le bon sauvage, bevrijd van alle intellectuele muggenzifterij. He lives! And so long as he can breathe, her eyes can see, so long live we and we give life to thee!

LOESIE

Ik houd van je omdat je zo onuitstaanbaar bent.

ZEBRA

I can't help it.

LOESIE

Ik vergeef je.

ZEBRA

You will always be fond of me. I represent to you all the sins you never had the courage to commit.

LOESIE

Zebra!

ZEBRA

Oscar Wilde.

BRAINE

Bij deze...

ZEBRA

The Picture of Dorian Gray.

BRAINE

...vermoorden wij het beest van het intellectualisme. Bij deze roep ik de vakantie uit tot lichtvoetig vertier. Geen gespreksonderwerp wordt geduld, tenzij het de geestdodende kant van het leven betreft. Moge jullie welig uitweiden over voetbal, of hiphop.

ZEBRA

Of gore hardcore seks!

LOESIE

Hef met mij!

De vrienden heffen het glas en klinken op de moord op het intellectualisme. Wannes en Delphine, die niet goed weten waar alles over gaat, doen mee.

BRAINE

Om het met de woorden van Socrates te zeggen: "Ik drink, ik rook, ik denk."

LOESIE

Braine!

BRAINE

De voetballer, niet de filosoof. De elegante Braziliaanse spelverdeler in de jaren zeventig en tachtig.

DELPHINE

Braine kent alles van voetbal.

LOESIE

Jullie hebben elkaar toch leren kennen op het voetbalveld?

DELPHINE (*Lacht.*)

Niet echt. Zal ik het vertellen, of jij, zoetje?

BRAINE

Doe jij maar.

DELPHINE

Mijn broer speelt voetbal. Bij Beringen. En op een gegeven moment ga ik kijken en ik zie bij de tegenpartij een mooie jongeman, een spelverdeler, want ik ken wel wat van voetbal. Een beetje zoals die Soccertas.

BRAINE

Socrates.

DELPHINE

Juist, die. En ik denk, daar ga ik toch weleens een klapke mee doen. Dus na de match, in de cafetaria geraken wij aan de praat en ja, van het een kwam het ander.

LOESIE

Mooi verhaal.

DELPHINE

Hij heeft mijn broer toen nog een flinke schop gegeven. Maar dat was oké. Ik haat mijn broer.

LOESIE

Waarom?

DELPHINE

Gewoon, altijd zagen en zo.

LOESIE

En zo...

DELPHINE

Hij is een beetje een meeloper.

ZEBRA (*Als in gedachten verzonken.*)

Hate those. Leader moi.

LOESIE

It's leaders and it's followers, but I'd rather be a dick than a swallower.

ZEBRA (*Plots weer met zijn aandacht erbij.*)

That's the problem met hiphop vandaag!

BRAINE

Ik voel het spook van het intellectualisme naderen.

ZEBRA

The Black Movement is homofoob aan metaforen. You fight one fight, and let the other one *teloorg'on*. Maar op mijn teloor geen cupcakes òf fried chicken. I mix the black with my dick and let the sexists lick 'm.

LOESIE

Je gaat tekeer met kennis van zaken, maar dat is slechts alsof. Onder andermans daken stel jij geen wetten op. Wees kort van stof. Soms is het beter te zwijgen. Niet jouw gevecht...

BRAINE

Er waart een spook door dit gesprek.

LOESIE

Blanke homo is niet in zijn recht.

ZEBRA

Maar mijn strijd is het wel – my business, like anyone else. Ge zijt too scared om u te mengen en schizofreen bovendien.

LOESIE

Hun gevecht is het mijne niet.

ZEBRA

Schizo like Michael en Mykki.

LOESIE

Zo lijkt het maar net.

ZEBRA

Fight the powers that be.

LOESIE

En net is helemaal niets.

BRAINE

Braine schenkt bij en houdt een rede.

Aanschouw de intellectueel in de 21ste eeuw. Bach, welzeker en zijn ‘Wohltemporierte Klavier’ is prachtig, maar heb je de nieuwe Earl Sweatshirt al beluisterd? Natuurlijk houd ik van Tolstoj. Grijp ik steeds naar terug, maar tegenwoordig ben ik helemaal verslingerd aan ‘House of Cards’. Over Kandinsky kan ik uitweiden, maar ik kan er ook over zwijgen, want hoe René Redzepi zijn gerechten presenteert, hoe Pep Guardiola zijn spelers vormgeeft, dat is grote kunst. De intellectueel in de 21ste eeuw is een eclecticus. Hij kent het verschil tussen hoge en lage kunst, maar weigert zich onafgebroken te verheffen. Hij is een romanticus zolang hij zich voor het vulgaire interesseert, maar eerder nog een bruut. Het liefst getooid en lederen jack en gebleekte jeans. Hij ziet eruit als rock ‘n roll, want net dan kan je verrassen met een vergelijking tussen Schonberg en Webern. Als hij één ding vreest, is het wel geïdentificeerd te worden met een bepaalde wereld. Elke wereld wil eist hij op. Daarom leert hij even gierig over opera als over gangsta rap. En hij houdt het nooit bij oppervlaktekennis. Zijn kennis moet ten alle tijden kunnen verbazen. Zijn weetgierigheid is onstilbaar.

Delphine gaat slapen. Loesie en Braine staan op van de geassembleerde tafel. Ze staan vooraan op het podium. Exit Delphine.

BRAINE

Waarom is het eigenlijk nooit iets geworden tussen ons?

LOESIE

Omdat jij zo'n verschrikkelijke klootzak bent.

BRAINE

Dat is waar ook. We lijken echt op elkaar.

Exit Loesie en Braine.

1.5. Epiloog: Wannas en Zebra

Wannas en Zebra. Alleen over na de maaltijd. Zebra aan zijn kaneelstokje.

ZEBRA

Confused? Waarom?

WANNES

Ik ken geen mensen als jullie. Loesie is zo opgewekt.

ZEBRA

Vind je dat? Braine told you over haar zelfmoordpogingen, of course. (*Pauze.*) Doesn't matter. Elke maand is ze suïcidaal. Don't worry, she won't kill herself.

WANNES

Hoe kan je dat zo zeker zeggen?

ZEBRA

Zij is niet de juiste ziel. You need a special soul om er een eind aan te maken. One without verbeeldingskracht. That's the biggest mystery, vindt ge ni? Dat wij er met z'n allen, op de hele wereld, er elke dag opnieuw in slagen not to kill ourselves. We keep imagining dat het leven ons nog iets te bieden heeft. Dat is het schoonste leed. If she had een zieltje zonder, dan was het haar gelukt. She's still here, dat is geen wonder. Net niet enough geslikt, het touw te lang... Dat is the soul die tegen dondert.

Stilte.

WANNES

Waarom noemen ze je eigenlijk 'Zebra'?

ZEBRA

I love colours. Zebra's nemen alle kleuren aan.

WANNES

Zebra's zijn zwart-wit. Jij bedoelt kameleons?

ZEBRA

True! Dan begrijp ik er zelf ook niets van! People hebben een eeuwigheid geprobeerd to domesticate die beesten. Never worked. They could have tamed de quagga, een zustersoort, maar de kolonisten hebben het beest laten uitsterven. The last one died in 1883, in een Londense zoo.

WANNES

Jullie zijn een bijzondere vriendengroep. Allemaal anders dan ik.

ZEBRA

En wie ben jij zijn, Wannes?

WANNES

Waarom kan je zebra's niet temmen?

Zebra streelt Wannes over zijn been, hij gaat met zijn hand in Wannes' broek en geeft hem een lange tongzoen. Enters Braine. In onderbroek.

BRAINE

Delphine heeft krampen.

Exit Braine en Zebra.

VOL. II

THE SWEET SUBIET

2.1. Loesie Talking

Wannes alleen in atelier. Voorwerpen van de 'Dining Dance' verwerkt hij in de installatie. Gsm gaat, kijkt naar het scherm, neemt niet op.

WANNES

Ik denk niet dat Zebra mij zo heeft gekust. Hij heeft mij niet gekust. Hij heeft mij niet gekust. Toen nog niet. Misschien heb ik het gedroomd.

Loesie komt op. Wannes kijkt als naar een film.

LOESIE

Het is moeilijk van mezelf te houden. Maar kijk, nu houd ik van mezelf. Als je naar me kijkt, wat zie je dan? Ik lach. Ik lach zoals wanneer ik een spel gewonnen heb. En ik win vaak. Ik speel nooit vals, maar ik verlies zelden. En als ik win, lach ik. Ik heb gewonnen en het gaat goed. Alles gaat goed. Ooit was het anders. Maar ik ga niet meer op zoek naar de slaappillen van mama. Ik graai niet meer uit het medicijnenkastje in de badkamer van mijn ouders. Mama's rohypnol, papa's seroxat. Om dan op het tapijt in mijn kamer, als een gekeelde zenuwtikkende zottin spartelend, mezelf martelend, onder het kwijl door mama gevonden te worden. Geluid maakte ik nooit. Ik kwel mezelf door me te verbieden te schreeuwen. Dat doe ik niet meer. Het gaat goed. Ik lach. Niet dat ik het mama niet meer wil aandoen. Dat maakt me niet uit. Ze zit toch de hele dag naar haar parkieten te staren. Zo maakt ze nog eens wat mee. Heeft ze iets te vertellen aan haar vriendinnen aan de lunch met witte wijn. Voor succesvolle mensen zijn ze bijzonder ongelukkig, mijn ouders. Dat krijg je als je je leven lang geld najaagt. Dan word je rijk, maar je wordt ook altijd oud. Misschien willen ze nu iets anders. Als ik iets geleerd heb, dan is het dat weelde erg gemakkelijk hecht, maar o zo moeilijk onthecht. Je denkt dat je sterk genoeg bent om alles overboord te gooien, maar je bent nooit wie je denkt te zijn. Het is moeilijk van jezelf te houden. Ik heb het opgegeven om me van luxe te ontdoen. Als ik verwaand ben, zal ik me ook verwaand gedragen. Ik eiste een kunstatelier en kladder nu de hele dag op papa's kosten verf op een doek. Dat is pas verwaand. Jezelf hooghartig aan de kunst te geven, gewoon omdat je er de tijd en het geld voor hebt. Lekker existentieel aan zelfontplooiing doen. Zebra zegt dat ik niet de juiste ziel ben. Over zo'n dingen heeft hij nauwelijks ongelijk. Eigenlijk heeft hij nooit helemaal ongelijk. Maar zijn waarheden zijn onvolledig. Hij wil provoceren, dan mag je niet nuanceren. Ik vul hem aan. Dat heb ik altijd gedaan. Dan zei hij dat rijken criminelen zij, dan vertelde ik dat het burgerlijke leven het meest bewonderenswaardige is.

Enters Braine en Delphine, hand in hand.

Braine? Dat is anders. Hem kan ik niet aanvullen. Hij is te veel wie ik ben. Hij is dezelfde ziel. Dat herken je in elkaar. Alsof je samen voortgeboren bent. Stoort het me dat Delphine er is? Nauwelijks. Dat zeg ik nu, maar tegen mezelf ben ik nooit eerlijk geweest. Ik ben de beste leugenaar. Ik geloof mijn eigen leugens altijd. Ik laat me altijd vangen. Door mezelf. Stoort het me dat zij er is? Ik ben groter dan dat. Ik ben de grootste hypocriet.

2.2. Sightseeing/Shitting

Enters Zebra en gids. Wannes sluit aan. Iedereen bezoekt een oud slavenhuis. Delphine heeft krampen.

GIDS

In this house, all the slaves from the continent were brought together. The slave owners sold them on the market. But before selling, they were kept there. In that little room. When the water was high, it would come inside. Until the knees. There was no toilet, so they have to do the pi-pi and the poo-poo here. They would not come out. They were locked with this iron chain. At the highest point 130-thousand slaves a year were brought here. Every year, 80-thousand died on the way. Only 50-thousand were alive to be sold.

Delphine rent naar buiten. De gids staat aan de ene kant van het podium. Delphine zit gehurkt met haar broek op haar enkels aan de andere kant. Ze doet erg haar best om haar gevoeg te doen.

DELPHINE

Die stomme tomaten. Ik wist het. Ik wist het. Maar met die bende... Godverdomme. Als je niet doet wat ze in hun hoofd gehaald hebben... Braine met zijn regeltjes. Integreren in de groep, beleefd zijn, blabla. Eten wat de pot schaft, het mes met de scherpe kant naar binnen richten als je de tafel dekt. Niet klaarkomen met je ogen open. (*Pauze.*) Hij weet niet eens dat ik fake. Gentleman van mijn voeten.

Enters Azaro.

AZARO

You take shit.

Delphine schrikt. Ze wil haar broek optrekken, maar de nood van het moment houdt haar tegen.

AZARO

Is okay. Everyone needs shit.

DELPHINE

Ik kan nu niet stoppen!

AZARO

Buy bracelet?

DELPHINE

What? No!

AZARO

I make good price.

DELPHINE

Please go!

AZARO

I go if you buy bracelet.

DELPHINE

I have no money in my sacks.

AZARO

Okay.

Stilte. Azaro gaat niet weg.

AZARO

Can I have your shoes?

DELPHINE

No! Leave!

AZARO

My father gave me shoes. He was white. His name was mister Pi. Then he died and I have no shoes.

Enters Oude Man. Hij heeft alleen een handdoek om zijn lenden en draagt teenslippers.

OUDE MAN

Azaro, what are you doing here? Benda bilili na sake me soko!

AZARO

Me soko nene!

OUDE MAN

Ne karibu Mister Pi kongkone dalili.

AZARO

Tenga soko!

OUDE MAN

Django django, asante sana. Bongo.

Exit Azaro.

OUDE MAN

Sorry lady, I am on my way to sauna in shoppingcenter. You have not seen the boy. You have no imagination of him.

Exit Oude man. Exit gids, Loesie en Zebra.

2.3. Before the Break (no interlude)

Wannes helpt Delphine met aankleden. Hij brengt Braine naar haar.

BRAINE

Gaat het met je? Wat ben je aan het doen?

DELPHINE

Ik keek even rond.

BRAINE

Ik dacht dat je in bed lag. Wat zoek je?

DELPHINE

Ik keek gewoon even rond.

BRAINE

Heb je in mijn tas gekeken? Dat is niet erg beleefd.

DELPHINE

Weten je vrienden eigenlijk dat het huis niet van jou is?

BRAINE

Pardon?

DELPHINE

Weten ze dat je vader het niet aan jou, maar...

BRAINE (*Grijpt Delphine agressief bij de arm.*)

Wat is er aan de hand? Gaat het een beetje? Dit huis is van mij, dat weet je goed genoeg. Ik weet niet wat er in dat hoofd van jou omgaat om zoiets te bedenken. Ik wil niet dat je nog zoiets zegt, begrepen?

2.4. Pinguïn Dance/Groundplay

Luide muziek valt in. (Holly Herndon – An Exit.) Enters Zebra, Loesie en Wannes. Pinguïn Dance (zoals in ‘Anyway the Wind Blows’ van Tom Barman, laatste scène). Iedereen danst mee, behalve Delphine, die zich niet goed voelt en probeert te liggen en slaap te vatten. Dat lukt niet en ze gaat weg. Exit Delphine.

Het zweet op de dansende lichamen is zichtbaar. Tijdens het dansen slikken ze pillen en schenken ze sterkedrank. Na afloop vallen ze uitgeput op de grond. Groundplay. Op de grond kruipen Zebra en Wannes dicht tegen elkaar aan. Ze zoeken voorzichtig lichamelijk contact. Loesie en Braine ook, terughoudender.

ZEBRA

I was six. Nee, zeven of acht. Something like that. My sister twee jaar ouder. 's Nachts werden we wakker to surprise ons moeder. Des crayons en chaque couleur. In ons moeders pas geverfde keuken.

LOESIE

(*Lacht.*) Nee, het is niet waar? Dat verhaal ken ik helemaal niet.

ZEBRA

We sneak naar beneê om alle muren kleur te geven. Hartjes, *I love mama*, bloemekes in pink – des coeurs de Marie, hartvormige bloemekes, ‘gebroken hartjes’ in het Nederlands. I drew like fokking Michelangelo. In my mothers heilig huizeke, kapel van koffie en gebak. (*Iedereen lacht.*) She was angry, man. Angry momma in the House of Zebra. Wij wilden haar enkel verrassen. Feitelijk z'en 'k ik sindsdien altijd een bekke bang geweest. I didn't know she could be so angry.

LOESIE

Dat is een goed verhaal.

2.5. *Braine + Loesie/Wannes + Zebra*

Braine staat recht. Vooraan op het podium.

BRAINE

Omdat vader in 1992 ‘The Chronic’ van Dr. Dre ging kopen, en nooit meer terugkwam, nam moeder een au-pair in dienst. Ze heette Elza en ze kwam uit Beieren, van het Starnberger-meer. Mijn broer was veel jonger dan ik. We speelden een spelletje waarbij de vloer een stormachtige oceaan voorstelde. We mochten de grond niet raken en sprongen van zetel tot zetel. Mijn broer kon niet ver springen, dus besloot ik hem te gooien. Hij belandde zo op de grond. Er was niets aan de hand, maar Elza kwam binnen en schreeuwde dat ik een hart van steen had. Dat is mijn vroegste herinnering. Ik heb altijd willen bewijzen dat ik geen hart van steen heb.

Loesie staat recht. Gaat naar Braine.

LOESIE (*Niet bitsig, of agressief. Vermoeid.*)

Dat wou je helemaal nooit bewijzen.

BRAINE

Natuurlijk wel.

LOESIE

Waarom dan niet aan mij?

BRAINE

In het bijzonder aan jou.

LOESIE

Waarom heb je dan van je hart een steen gemaakt?

BRAINE

Dat heb ik nooit gedaan.

LOESIE

Waarom heb je je hart dan voor mij afgesloten?

BRAINE

Dat heb ik nooit gedaan.

Pauze.

LOESIE

Ik ben moe.

BRAINE

Waarom zeg je dat?

Braine neemt haar hoofd vast. Troostend.

BRAINE

Ik weet dat het weer voorbijgaat en dat weet je zelf ook.

Loesie weert hem bozig zuchtend af. Ze is het huilen nabij. Exit Loesie rechts. Exit Braine links. Wannes en Zebra kussen. Zebra kleedt Wannes uit. Licht dooft. Braine steekt vooraan het podium over. Donker.

VOL. III

WHICH WAY/WAARHEEN?

3.1. Morning Anal

Licht. Wannes en Zebra liggen als lepeltjes naakt tegen elkaar aan. Wannes nestelt zich in halfslaap tegen de borstkas van Zebra, die hem door de haren streelt. Zebra draait het slaperige gezicht van Wannes naar zich toe en kust hem op de lippen. Ze verkeren in een worsteling en rollen heen en weer. Ze blijven steeds elkaar aanraken. Hij keert Wannes op zijn buik en vleit zich over hem neer. Zebra neukt Wannes anaal. Traag. Wannes duwt na enkele stoten Zebra van zich af en staat op. Voor Zebra is dit niet gebeurd. Zebra slaapt, wordt rustig wakker, kleedt zich aan.

WANNES

Zebra heeft mij niet gekust. Hij heeft me nooit gekust. Als dat gesprek tussen Loesie en Braine echt had plaatsgevonden, dan had ze nooit... Het zou haar hebben gesust.

Enters Delphine.

DELPHINE

Eindelijk! Ik voel me helemaal beter!

Enters Braine.

BRAINE

Dat is goed, schatje. Heb jij mijn horloge gezien?

WANNES

Nee, zo was het niet. Zo is het niet gegaan.

Exit Braine en Delphine.

3.2. Delphine Talking/The Revenge of Loesie

Enters Braine en Loesie.

BRAINE

Ik zeg het beleefd, maar wel bondig: zo gedraag je je niet aan tafel. Ik waardeer het niet dat je mijn vriendin zo bits toespreekt.

LOESIE

Je vriendin van wie je 's nachts wegsluipt?

BRAINE

Het is beneden jouw niveau om hier zo mee om te gaan.

LOESIE

Als ik dan toch geen tafelmanieren meer heb, kan ik me net zo goed als een kreng gedragen.

BRAINE

Jezus, wat ben jij kinderachtig.

LOESIE

Jij gebruikt me.

BRAINE

Zoiets kan je mij niet aanwrijven. Dat is oneerlijk.

LOESIE

Was het sterker dan jezelf? Lag het aan mij?

BRAINE

We waren het allebei evenveel.

LOESIE

Ben ik de pop die je al lang aan de kant hebt gelegd, maar stiekem opzoekt als je ze nodig hebt? Wil je dat ik dat ben?

BRAINE

Ik begrijp niet waarom je zo reageert. Ik wil het niet eens begrijpen. Delphine is hier. Ze is hier voor mij en ik hoor bij haar. Dat zou jij moeten inzien.

LOESIE

Telkens als ik om je geef, laat je me vallen.

BRAINE

Jij vertelt ons verhaal wel erg selectief.

LOESIE

Is het niet zo?

BRAINE

Jij weigerde toen ik je vroeg om voor mij te kiezen. Ik zei het je duidelijk. Of we maken er wat van, of we houden ermee op. Geen tussenweg. Jij was het toen die niet kon kiezen. Niet ik. En dat heb ik jou trouwens nooit persoonlijk kwalijk genomen.

LOESIE

Je gaf me geen tijd om te kiezen. Dat is minstens even erg.

BRAINE

Jij kon niet kiezen voor mij. Niet andersom. Jij verdraait het natuurlijk weer zo dat jij het slachtoffer wordt, maar dat doe je zelf. Zo voed jij dwangmatig je zelfhaat.

Exit Loesie, woedend. Enters Delphine.

DELPHINE

Ik denk dat ik me eindelijk beter voel.

BRAINE

Dat is goed, schatje. Ik vrees dat ik mijn uurwerk niet kan vinden.

DELPHINE

Ik zal je helpen zoeken.

Enters Zebra. Met een pan.

ZEBRA

C'est incroyable, maar ich habe een omelet leren maken. Plus est en vous, een kok, nondedju.

BRAINE

Dat doen we straks wel. Laat ons eerst eten.

Enters Loesie. Petit déjeuner sur l'herbre op het podium. Iedereen eet languit op het podium. Tijdens het gesprek verandert Wannes de setting. Aan het eind van het gesprek zitten ze aan een tafel.

ZEBRA

Porn today, dat is preuts. Sasha Grey, she had the way. She walked the walk en haar talk was off the hook. Van cock had ze nooit genoeg. Gek van geilheid, dat wijf. Sasha Grey – the times have changed.

DELPHINE

Ik ken die niet eens.

ZEBRA

Nu heb je, ja, wie? No personalities. Mia Khalifa? Ordinary bitch. Voor een tietenzot, begot. Zelfs in de gay scene, sinds Sean Paul Lockhart, de schat, in real films wilde acteren. I wish him the best, echt waar, maar zijn toet is goed for sucking dick en verder niks.

DELPHINE

Een pornoacteur die in echte films speelt? Bedoel je dat? Bestaat dat?

LOESIE

Delphine, nu je beter bent, vertel eens wat over jezelf.

ZEBRA

You only get to know someone, als je weet wat hem, or her, verteert.

BRAINE

Zebra gelooft dat elkeen een verhaal heeft dat voor buitenstaanders misschien betekenisloos is, maar voor jezelf nooit aan betekenis verliest. Hij is zo geïnteresseerd in trauma's, de jongeman.

LOESIE

Maar Fientje heeft nooit afgezien. Niet waar?

DELPHINE

Ik kan niet meteen iets bedenken...

LOESIE

Zie je wel. Leventje dat stoorloos kabbelt.

DELPHINE

Maar ik herinner me wel...

LOESIE

Oh, je herinnert je iets.

DELPHINE

Heb ik al verteld over onze hond? Echt een schoon beest. Dan kwam ik beneden, in de ochtend, en dan begon dat manneke meteen te kwispelen. Maar mijn beste vriendin, die haatte honden. Dat was trouwens echt een boerenwif, eigenlijk, maar kom. En wij gingen altijd door het bos na school. Ik vond dat echt verschrikkelijk, maar zij deed niets liever, dus deed ik maar mee.

LOESIE

Spannend.

BRAINE

Laat haar nu eens vertellen, Loesie.

LOESIE

Oh, sorry, ik wilde niet onderbreken.

DELPHINE

Haha, dat is niets, hoor. En op een dag, in dat bos dus, komen wij een hond tegen. Zo'n gore straathond.

LOESIE

Een gore straathond.

DELPHINE

En Kim, mijn vriendin, haalt een zakmes uit haar broek. En ze zegt: "Gore straathond. Als dat beest één stap dichterbij komt, haal ik zijn keel over." Maar ik sta daar te kijken naar dat hondje. Ik hield van honden. Ah ja, wij hadden zelf een hond thuis, dus ik wil het al bijna knuffelen. En dat hondje maakt oogcontact met mij. Dat is zo. Als je honden kent, kan je daarmee communiceren. Dus dat beestje begrijpt dat ik het wil knuffelen. En komt dichterbij. Ik had nooit gedacht dat ze het zou doen. Ik heb haar daarna ook nooit meer gezien.

ZEBRA

Disgusting.

BRAINE

Dat heb je mij nooit verteld, schat.

DELPHINE

Het is echt een vieze herinnering.

LOESIE

Alsjeblieft, doe niet zo flauw, zeg. Het leed van rijkelui-meisje dat nooit heeft afgezien. Nu vertel je het met trillende onderlip, maar het doet je niets. Jij bent onverschillig voor echt verdriet.

BRAINE

Loesie, alsjeblieft.

Loesie staat op. Exit Loesie.

DELPHINE

Ik wilde daarna meteen onze hond verkopen. Ik kon geen honden meer aankijken. Je mag nooit een hond verraden.

ZEBRA

Impressing story, Delphine, echt waar.

Enters Loesie. Ze heeft het uurwerk van Braine aan. Wannas staat op. Hij verandert het uurwerk van pols om zijn herinneringen bij te schaven. Loesie zet zich aan tafel en ligt ostentatief haar arm met het uurwerk op tafel. Stilte.

LOESIE

Is er iets?

ZEBRA

Who wants more wine?

Zebra staat op en probeert het horloge te bedekken, maar slaagt daar niet in.

DELPHINE

Dat is jouw horloge, Braine.

BRAINE

Mijn uurwerk? Ach ja, je hebt het gevonden, Loesie.

LOESIE

Ja, heel gek, het lag in mijn bed. Tussen de lakens. Misschien had je het daarom niet gezien toen je vanochtend wegging.

3.3. The Departure

Delphine staat op en stormt van tafel.

BRAINE

We kunnen hier toch op een beschaafde manier over spreken.

DELPHINE

Dat zou je wel willen, hè, gore klootzak! Ik lag verdomme ziek in bed! Ik dacht dat je een wandeling ging maken!

BRAINE

Ik zal me verontschuldigen telkens wanneer je dat van me verlangt. Ik zal nooit genoeg kunnen zeggen hoezeer het me spijt. Ik hoop alleen maar dat we hier als twee volwassen mensen over kunnen praten.

DELPHINE

Wat valt er te praten? Wil je vertellen hoe je 's nachts wegliep en je zieke vriendin kermend van de maagkrampen in bed achterliet? Hoe je dan zonder geluid te maken de deur opende van Loesie. Een vervlogen affaire, zoals je dat zo mooi zei, want je had altijd mooie woorden. Maar vooral een vals kreng.

BRAINE

Loesie heeft hier geen schuld aan. Alleen ik ben verantwoordelijk.

DELPHINE

Natuurlijk! Hoe hoffelijk. Waar was je hoffelijkheid toen je twee kamers naast me je hand in tussen haar dijen duwde? Je hebt haar toch gevraagd of je haar mocht neuken? En wat zei ze? Nee, Braine, denk aan die zieke Delphine? Ze hitst je godverdomme al een hele vakantie op. En jij, de hoffelijke gastheer, de ambassadeur van de opperste beschaving, ook jij kan, als puntje bij paaltje komt, je lul niet in je broek houden.

ZEBRA

Puntje bij paaltje. Nice pun. Not bad, not bad at all.

DELPHINE

Weten jullie wat? Ik heb genoeg van dit hele zootje. Ik heb genoeg van jouw verwijfd cynisme, Zebra. En waarom ook die belachelijke naam? Je heet gewoon Connor. Ik heb genoeg van Wannes, die zo onder de indruk is van al jullie praatjes en présence dat hij zichzelf de hele dag schaamt. Ik heb genoeg van Loesie en haar zelfspot, die eigenlijk alleen maar een schreeuw om aandacht is. Ze zal altijd dat meisje op de rand van het viaduct blijven. En ik heb zo ontzettend genoeg van jou, Braine. Weet je wat het ergste is? Als ik hier blijf, slaag je er waarschijnlijk nog in om me te overtuigen van je eigen onschuld. Zebra zal wel iets zeggen over de oncontroleerbaarheid van de passies, en Loesie nagelt zichzelf weer aan de schandpaal. Maar dat wil ik niet. Ik wil hier weg. Ik wil heel ver weg.

Exit Delphine. Pauze. Exit Loesie.

ZEBRA

Say what you want over haar, maar ze heeft haar eloquentie voor het einde bewaard.

BRAINE

Wat een ontzettend kutwif.

ZEBRA

Read that bitch, moddefokker.

Zebra neemt Braine mee van het podium.

3.4. *Before the Break II (interlude)*

Wannes in atelier, werkend aan zijn installatie.

WANNES

'To read' is afkomstig uit het travestiemilieu van New York in de jaren '80. De ballrooms en de drag queens. Het is een subtiele vorm van belediging. Als je blank en hetero ben, kon je een zwarte homoseksueel simpelweg uitmaken voor 'zwarte homoseksueel', maar als je hele omgeving zwart en homoseksueel is, de ballrooms van New York, dan moet je op zoek naar innovatievere technieken. Dat is reading. Zebra sprak al te vaak met zulke termen, of verwijzingen naar zaken waarvan ik niets afwist. Maar dat begreep ik toen nog niet.

Enters Aurélie.

AURELIE

Kijk naar mij, Wannes. Kijk me aan.

Wannes kijkt haar niet aan en gaat door met zijn kunstwerk.

AURELIE

Ik heb dit niet verdiend, Wannes. Wat heb ik gedaan? Kijk naar mij! Luister je wel? Ik weet dat je luistert.

Aurélie gaat naar Wannes en neemt hem vast. Ze schudt en slaat hem, maar hij negeert haar. Ze spreekt ongelooflijk lief.

AURELIE

Ik heb geprobeerd om begripvol te zijn. Toe, Wannes, luister naar me. Ik houd van je. Je maakt me gek. Waarom dring ik niet tot je door? Kijk naar mij. Kijk naar mij, Wannes. Ik wil dat je me weer liefhebt. Ik wil dat je weer naar me verlangt. Kijk naar me, Wannes.

Aurélie gaat voor Wannes staan, die aan de installatie werkt. Ze knoopt haar broek los. Ze zet zich neer en begint met een hand in haar slipje te masturberen. Wannes negeert haar nog steeds. Na een tijdje sluit ze haar ogen. (Muziek: FKA Twigs – I'm Your Doll)

AURELIE

Kijk naar mij. Kijk, Wannes. Ik ben het. Ik ben hier voor je. Kijk naar mij. Kijk naar me, Wannes. Kijk dan. Kijk. Kijk. Kijk. Ik kom. Kijk naar mij. Ik kom voor je. Ik ga komen. Kijk naar mij. Wannes. Ik ga komen. Kijk naar mij.

Luid komt ze klaar. Het is iets tussen een orgasme en een huilkreet. Tijdens Wannes' woorden, komt Zebra op. In het begin lijkt Wannes zich tot Aurélie te richten. Meer en meer spreekt Wannes Zebra toe. Wanneer hij duidelijk niet meer tegen Aurélie spreekt, gaat ze beschaamd af. Enters Zebra. Exit Delphine.

WANNES

Ik kan het niet. Hoe kan ik nu weten wat ik wil? Is er nog iemand die mij zegt wat ik moet doen. Er is geen gemakkelijke weg. Er is geen keuze die is voorgekauwd. Welk leven dient zich aan? Ik moet zelf beslissen. Hoe kan ik, ik, nu beslissen? Ik weet toch niet wat goed voor me is. Ik wil jou niet.

ZEBRA

How hard can it be om gewoon de fokking liefde te volgen?

WANNES

Ik weet niet hoe. Ik weet niet wat. Ik weet niet eens wat ik bedoel.

3.5. Zebra Talking

ZEBRA

The tragedy van godgans everyone. Niet kunnen kiezen voor *den amoureuze ziel*, da 's één. Not even realising it – terreur voor het hart. The horror, de smart. Gade gij uzelf, uw leven lang, inpraten that this is not love? Let your life van alledag u sussen, prutser. Keeps you sweet. You'll be happy, a bit, en af en toe een beetje triest. You really think dat ik dit wil? Us? A couple van man tot man? Jezus fokking Christ. You and I, two lovers for life. (*Plots minder cynisch, aimabele toon*) Heb ik u dat idee gegeven? I'm sorry, sweet Wannas. Ik wilde u niet verwarren. Now I understand. Lieve jongen. Lieve schat. Gij dacht dat ge uw leven lang bij mij moest zijn. With a man, my lord. Dat is toch niet nodig. Liefde gaat ook weer voorbij. Gone like a fokking arrow. If you shoot real high, hurray for you. Do I look like your boyfriend? Ik ga van fokking New York to the Lab.Oratory in Berlijn, wat is trouw voor mij? Pour Wannas. Volgende maand geef ik toch weer helemaal niets om jou. You didn't know? Pour sweet Wannas. 't Is beter zo. Gij hebt gezien wat niemand heeft gezien. What's it like to do *aw aige goesting*. People think dat ze weten wat ze lekker vinden – how they love it. Dat maken ze zichzelf wijs. Ge moet het gevecht aangaan. Search for de krochten van *aw aige* genot. Find de plekskes waar ge van uzelf gaat walgen. Ik heb u erin meegesleurd. I had to. It's a great fokking joy to know how you want to be fucked.

Je moet altijd iets achterhouden. Alleen zo blijf je sterker. Je mag jezelf nooit helemaal prijsgeven. Denk niet dat je een ander kan begrijpen. Je kan er alleen voor zorgen dat hij jou nog minder begrijpt. Dan ben je de sterkste, dan wordt je nooit gekwetst. Alleen wie jou echt kent, kan je pijn doen.

Exit Zebra. Licht uit.

VOL. IV

GEABORTEERD BEGIN

4.1. The Revenge of Delphine

Enters Delphine. Een saunahanddoek bedekt haar vanaf haar borsten tot haar knieën. Ze draagt teenslippers. Op het podium een koffer en een aktetas. Licht aan. Enters oude man. In sauna-outfit.

OUDE MAN

Why the suitcase, young girl?

DELPHINE

You can help me. (*Stilte.*) Show me the way tot the slavehouse?

OUDE MAN

You are entering odd ways. This pad leads only to disarray. No man is able to see in here. I myself have just gone blind. I can see no more.

DELPHINE

I just need to find it.

OUDE MAN

I know what you want. I am obliged to help. But let me first tell story. Once there was a people. The people built a road to heaven. Their prophet told them to. They started building three thousand years ago. They have never stopped. Everytime the road is almost finished, they destroy it. War breaks out. They fight, they rape. They never reach heaven, but they always keep building, they always restart. Their prophet doesn't want them to finish, for if they would, they would have nothing to live for. The people would die. As long as they have the dream of the road, they can live on.

DELPHINE

Strange story.

OUDE MAN

You will bring great trouble, girl. Watch your resentment.

Ze gooien hun badhanddoek af en laten hun teenslippers staan. Exit oude man. Delphine volgt hem met enkel de aktetas. Wannes verwerkt de handdoeken, teenslippers en de koffer in de installatie.

4.2. *The Prodigal Trans*

WANNES

Ik begrijp niet waarom Zebra verdween. Eigenlijk was het rustig toen, niet onaangenaam. We hielden ons met onszelf bezig. Braine deed klusjes in het huis.

Enters Braine, Loesie, Wannas. Loesie mediteert op een kussen in de woonruimte. Braine sleutelt aan de keuken. Wannas wandelt door het huis. Hij stelt Loesie's bewegingen bij, alsof hij zijn herinneringen bijstelt. Duwt haar kin op, trekt haar schouders rechter. Dan trekt hij haar T-shirt uit en vervangt deze door een ander T-shirt. Bij Braine aangekomen legt hij een toernavies in de plaats van de hamer. Hij wil weggaan, maar keert terug en smeert vuil op Braine's handen en gezicht. Zo zien zijn herinneringen er beter en echter uit.

WANNES (*Tegen Loesie.*)

Heb jij Zebra gezien?

Loesie antwoordt niet, is onverstoorbaar in haar meditatie. Wannas zoekt bij de muzikspeler naar geschikte muziek.

WANNES

Ik heb hem al niet meer gezien sinds deze ochtend.

LOESIE

Geen muziek. Ik mediteer.

WANNES

Ik ben ongerust. We hadden een kleine aanvaring net voor Delphine vertrok. Nee, eerder.

Braine staat op.

BRAINE

Ik kan Delphine niet bereiken.

WANNES

Heb jij Zebra gezien?

BRAINE

Zebra ging een wandeling maken.

WANNES

Ik ben ongerust. Ik herinner me de laatste keer niet meer dat ik hem zag.

BRAINE

Er is niets om je zorgen over te maken. Hij moet even tot rust komen in dat stormachtige hoofd van hem. Hij zal zeker spoedig hier zijn.

WANNES

Heeft hij nog iets over mij gezegd?

BRAINE

Niets bijzonders. Heb jij mijn aktetas gezien?

WANNES (*Schudt nee.*)

Ik begrijp hem niet.

LOESIE (*M Mediterend.*)

Alleen daarom heb je hem lief.

WANNES

Ik begrijp mezelf niet.

LOESIE

Dan kan je eindelijk van jezelf kan houden.

WANNES

Denk je dat het mogelijk is om van ziel te veranderen?

Stilte.

4.3. A Brave New Face

Geklop op de deur. Braine veegt zijn handen en zijn gezicht af en trekt een hemd aan. Hij gaat de deur openen. Loesie blijft verder mediteren. Het zijn de maîtresse en de bastaard. De maîtresse heeft een huisbereide plaatselijke specialiteit in haar handen. Ze kijkt Braine indringend aan. Ze is ontroerd.

MAÎTRESSE

I have been looking for you, for so long now. You have his eyes, these hands (*neemt zijn handen in de hare*), the same strong hands. I have loved deeply and by loving him I was always bound to love you as well.

BRAINE

I apologies, madam, I believ I don't understand you completely. Do I know you? I might be mistaking, but I don't think we have ever met.

MAÎTRESSE

Of course, I'm so sorry. U cannot possible know what is happening. Ik zal proberen uw taal te spreken, maar ik heb een onverholpen accent. Hij heeft me uw taal geleerd. Het spijt me. Dit is onverklaarbaar voor u. Dat begrijp ik erg goed. Ik kan me niet inbeelden hoe het is om in uw schoenen te staan, maar daar zal ik erg mijn best voor doen, dat belooft ik. Ik hoop dat ik ook op uw begrip kan rekenen, al is het maar een beetje. Ik heb een geschenk voor u meegenomen.

BRAINE

Who are you?

MAÎTRESSE

Ik ben de geliefde van uw vader, Raymond. God bless him. Mag ik Raymond zeggen? Alsjeblieft, vergeef mij m'n vrijpostigheid. Ik ben ontroerd. Ik had u veel eerder willen zien, maar dat kon niet. Ik beschouw u als een zoon. U bent de halfbroer van mijn eigen bloed. Dit is Azaro.

De maîtresse wijst naar de jongen naast haar, Azaro. Braine besluit haar binnen te laten. Loesie probeert nog steeds onverstoord verder te mediteren. Wannes aanschouwt verbaasd het hele gebeuren. Hij werkt tijdens het gesprek aan zijn installatie. Naast elkaar nemen de maîtresse en de bastaard plaats. Het gebak wordt op tafel gezet.

MAÎTRESSE

Uw vader kon zo genieten van gebak. Ik heb er kaneel op gedaan. Daar hield hij van. Ik hoopte dat u zijn smaakpillen had geërfd. Hij was een echte lekkerbek.

BRAINE

Het is erg lekker, inderdaad.

MAÎTRESSE

Misschien was het te vroeg om Azaro mee te nemen. Hij begrijpt jouw taal wel, maar spreekt moeilijk. Hij gaat niet naar school, maar hij werkt eraan.

BRAINE

Ik wil ook jullie taal spreken, als hij dat wil. Dat is geen probleem.

AZARO

I understand you perfectly, sir. If you could only forgive me, just for now, that I speak my own language. But I won't force you to. Of course not. We are your guests.

BRAINE

Zijn jullie eerder in dit huis geweest?

MAÎTRESSE

Niet één keer. We zagen elkaar in de stad. Hij huurde een kamer in 'De Zwarte Tijger'.

AZARO

He brought me presents.

MAÎTRESSE

Ik wist niet dat hij mij iets had nagelaten, maar... Wacht, ik zal het u laten zien. Een paar weken geleden kreeg ik dit.

De maîtresse haalt de leren aktetas boven en toont de documenten. Loesie schrikt nu op uit haar meditatie. Ze gaat kijken.

LOESIE

Wat is dit? Dit moet een vervalsing zijn.

BRAINE

Ga zitten, Loesie.

MAÎTRESSE

U bent zo'n mooie jongen vrouw. Een sterke kaaklijn tekent een vrouw die houdt van vrijheid. Ik weet wat ik verstoort. Jullie zullen me vast wel haten. Ik kan het me nauwelijks inbeelden wat het is om op jullie plaats te zitten. Eerst wilde ik het niet geloven. Daarom hebben we zo lang gewacht om u op te zoeken. Hij schrijft dat hij Azaro en mij iets wilde nalaten. Voor een beter leven.

LOESIE

Ik geloof niets. Drieste schijnheiligheid zie ik.

BRAINE

Loesie, blijf kalm.

LOESIE

Dit kan toch niet! Een minnares, een halfbroer. Wie heeft dit verdraaide verhaal verzonnen? Dit is jouw huis. Jouw vader heeft het jou op zijn sterfbed beloofd.

BRAINE (*Vliegt uit. Loesie schrikt ervan*)

Loesie, houd je hier in Gods naam buiten! Sorry, ik wilde niet...

Braine wil Loesie aanraken, maar ze trekt weg.

LOESIE

Zijn hele leven heeft hij vader je in de steek gelaten. Jij moest voor je broer zorgen. Pas op zijn sterfbed dacht hij aan jou. Heb je hem eigenlijk ooit gezien buiten deze muren? Je rouwt om iemand die je niet kent. Jij laat je alles afnemen.

Exit Loesie.

MAÎTRESSE

Hij had veel spijt dat hij je heeft verlaten. Dat heeft hij vaak herhaald. Hij was depressief. Hij heeft God bedankt voor het mirakel dat jij hem vergeven hebt. Ik wil dit huis niet van u afnemen. (*Stilte. Braine kijkt op.*) Mijn wens is dat u het koopt. Het enige wat ik vraag is dat u begrip kan opbrengen voor onze situatie. Azaro en ik, wij hebben niet veel. Wij leven in de stad, in een huisje naast het marktplein, vlak bij het oude slavenhuis. De huur is hoog en de huisbaas is een bruto. Elke dag probeer ik dingen te verkopen op de markt, maar omdat ik een man uit andere streken had, vertrouwen de klanten me niet. Azaro moet elke dag bedelen bij toeristen. Dat leven wil ik hem besparen. Toen ik te zien kreeg dat jouw vader, God bless him, mij zijn huis toevertrouwde, wist ik dat ons een betere toekomst wachtte. Met Gods goedkeuring en jouw vaders vrijgevege ziel, hoeven wij niet te sterven in honger en armoede.

BRAINE

Ik hoef dit praatje voor meelij niet te pikken.

MAÎTRESSE

Ik ken geen rijke mensen. Met dit huis ben ik niet. Ik heb geld nodig. Om kleren en eten te kopen. Voor Azaro. Dan kan hij naar school. Ik hoef hier niet te wonen.

BRAINE

Ik heb geen geld. Voor u. Geen cent. Wat ik had, hebt u mij zojuist ontnomen.

MAÎTRESSE

Het spijt me zeer dat wij u zo overvallen hebben.

BRAINE

U overvalt mij zeer letterlijk. U besteelt mij. Mij komt dit huis toe! Mij alleen. Trap het af! Maak dat jullie weggkomen.

MAÎTRESSE

Ik zie dat het beter is u alleen te laten, mijn zoon. We zullen u niet op de hielen zitten. Neem de tijd die u nodig hebt, maar aarzel niet te lang, alstublieft. U bent een correcte, sterke jongeman. Ik herken de daadkracht van uw vader in u

De maîtresse staat op. Azaro staat mee op. Ze maken aanstalten om te gaan.

AZARO

I am very sorry for this inconvenience, but I am glad that I have got to know you.

Azaro steekt zijn hand uit, tevergeefs.

MAÎTRESSE

Mag ik u aanraken?

Braine stuurt het duo weg. Exit maîtresse en Azaro. De telefoon gaat. Wannes' mobiel. Hij neemt ook nu niet op. Voicemail.

AURELIE

Je moet met me spreken, Wannes, dit kan zo niet verder. Ik weet niet wat ik moet doen. Ik mis je. Dit zijn wij toch niet? Ik begrijp het niet. Het is alsof ik niet meer in je gedachten voorkom.

4.4. Slow Dance/Smoking

Muziek valt in. (Nosaj Thing – Don't Mind Me.) Enters Loesie. Ze danst innig met Braine. Wannas verkruijmt hasj en draait een joint. Na de dans gaat de joint rond.

LOESIE

Weet je wat het mooiste is? Elke dag is een geschenk. Een groter geschenk dan wat je ooit had kunnen wensen. Daarom zijn de mensen gelukkig. Daarom wil iedereen leuke dingen doen en lief zijn voor elkaar. Is dat niet mooi?

BRAINE

Morgenochtend vertrekken we.

LOESIE

Ik kan je het geld geven. Papa heeft genoeg. Hij zal het begrijpen. Dit huis hoort van jou te zijn. Alles komt goed.

WANNES

Zebra is bij de kaneelboom.

Licht uit. Exit Braine en Loesie.

4.5. Killing the Beast (FR)

Enters Zebra. Traag zwellend rood licht. Zebra heeft een strop om zijn nek. Wannes en Zebra tegenover elkaar op het podium.

ZEBRA

Welke wereld is dit?

WANNES

Hier.

ZEBRA

Wie kijkt naar mij?

WANNES

Jij.

ZEBRA

Wat weet ik van mezelf?

WANNES

Ik.

Ik heb de ziel van een oude man.

Ik leef niet graag, maar ben te lui om te sterven.

Ik word verliefd op elke vrouw.

Ik ben onderdrukt homoseksueel.

Ik wil je door je haren strelen.

Zoals mijn grootmoeder deed met mij.

Ik schaam me dat ik haar gezicht vergeten ben.

Ik schaam me dat ik mezelf niet meer ken.

Ik dagdroom nog zelden.

Ik sta nooit meer vroeg op.

Ik word niet warm als ik liefheb.

Ik nagelbijt nog steeds.

Pauze. Wannes neemt de strop van Zebra en doet de andere kant om zijn eigen hals. Wannes en Zebra zetten passen uit elkaar en trekken zo hard als ze mogelijk het touw met hun nekken uiteen. (Muziek: Oneohtrix Point Never – Zebra). Tot uiteindelijk het touw scheurt. Zebra valt op de grond. Wannes verwerkt Zebra in de installatie. Het geheel bindt hij vast met het touw. Hij neemt een paar passen naar achter om het te beschouwen. Donkergeel licht op de installatie. Exit Wannes.

DOEK

Korte aanmerking bij tweede versie

KwDA is KwDA 2.0 geworden en daar zijn goede redenen voor. De uiteindelijke versie is bijna dertig pagina's slanker dan de eerste draft. Het gevolg is een fragmentarischer toneelstuk. Sommige lagen hebben aan symboliek, of diepgang ingeboet. Anderen houden nu meer steek. De zelfmoordsymboliek zit er nog steeds in, maar verschuift meer naar de achtergrond, net zoals de persoonlijke levensverhalen van de hoofpersonages. Hopelijk ben ik er in geslaagd KwDA inconsistenter en meer WTF te maken. De nadruk ligt, veel meer dan in de eerste versie, op het feit dat we ons als toeschouwers in de gedachtewereld van Wannes bevinden. In feite vertolkt hij de rol van de regisseur. Hij twijfelt aan het verloop en het hoe van de gebeurtenissen, hij stelt bewegingen en houdingen bij, hij stuurt acteurs zelfs op een ogenblik van het podium. Hij regisseert zijn gedachten om tot een verwerking van zijn liefde voor Zebra te komen, hoewel hij ondertussen twijfelt of die wel echt heeft plaatsgevonden ('hij heeft me niet gekust'). Voor een publiek is dit misschien verwarrender, maar dit is theater zoals was te verwachten en te voorzien. Wannes' herinneringen zijn niet consistent en houden een grote mate van verbeelding in. Om de grens tussen verbeelding en waarheid zo dun mogelijk te maken, moeten gebeurtenissen wel een imaginatiever karakter krijgen en herinneringen ongeloofwaardig lijken. Wannes spreekt niet over Aurélie tijdens de vakantie. Waarom zou hij in zijn eigen verwerking van Zebra immers spreken over Aurélie, daar is hij niet mee bezig. Hij voelt niet de spanning tussen kiezen voor Zebra, of Aurélie, maar tussen kiezen voor zichzelf, of voor het leven dat hij voor vanzelfsprekend nam, het leven dat zich aandient.